

Ewangelista

Gazeta Parafii p.w. Św. Łukasza Ewangelisty w Poznaniu

Numer 5(289)

maj 2014

Woła nas po imieniu

Jezus powiedział:

«Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto nie wchodzi do owczarni przez bramę, ale wdzierą się inną drogą, ten jest złodziejem i rozbójnikiem. Kto jednak wchodzi przez bramę, jest pasterzem owiec. Temu otwiera odzwier-ny, a owce słuchają jego głosu; woła on swoje owce po imieniu i wyprowadza je. A kiedy wszystkie wyprowadzi, staje na ich czele, a owce postępują za nim, ponieważ głos jego znają. Natomiast za obcym nie pójdą, lecz będą uciekać od niego, bo nie znają głosu obcych».

Tę przypowieść opowiedział im Jezus,

lecz oni nie pojęli znaczenia tego, co im mówił.

Powtórnie więc powiedział do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Ja jestem bramą owiec. Wszyscy, którzy przyszedli przede Mną, są złodziejami i rozbójnikami, a nie posłuchały ich, owce. Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony – wejdzie i wyjdzie, i znajdzie paszę. Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby owce miały życie i miały je w obfitości».

czyć. Ja przyszedłem po to, aby owce miały życie i miały je w obfitości».

J 10, 1-10

2 x Sanctus!

„Na chwałę Trójcy Przenajświętszej, dla wywyższenia katolickiej wiary i wzrostu chrześcijańskiego życia, na mocy władzy naszego Pana Jezusa Chrystusa, świętych Apostołów Piotra i Pawła, a także Naszej, po uprzednim dojrzałym namyśle, po licznych prośbach o pomoc Bożą i po wysłuchaniu opinii naszych Braci w biskupstwie orzekamy i ogłaszamy świętymi błogosławionych Jana XXIII i Jana Pawła II i wpisujemy ich w poczet świętych i polecamy, aby w całym Kościele byli oni czczeni z oddaniem pośród świętych. W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”.

Papież Franciszek

Ewangelia na niedzielę 18 maja

Droga, Prawda, Życie

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie. W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znaście drogę, dokąd Ja idę».

Odezwał się do Niego Tomasz: «Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?» Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie. Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście». Rzekł do Niego Filip: «Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy». Odpowiedział mu Jezus: «Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: Pokaż nam Ojca? Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł. Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie, wierzcie przynajmniej ze względu na same dzieła.

Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca».

J 14, 1-12

Ewangelia na niedzielę 25 maja

Nie zostajemy sami

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Poczieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze, Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie. Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was. Jeszcze chwila, a świat nie będzie już Mnie oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i wy żyć będziecie. W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was.

Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie».

J 14, 15-21

Ewangelia na niedzielę 1 czerwca

Jest z nami

Jedenastu uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus zbliżył się do nich i przemówił tymi słowami:

«Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata».

Mt 28, 16-20

W tym miesiącu...

1 maja - wspomnienie św. Józefa Rzemieślnika

3 maja - uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, Głównej Patronki Polski

6 maja - święto Świętych Apostołów Filipa i Jakuba

8 maja - uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika, głównego patrona Polski

13 maja - wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Fatimy

14 maja - święto św. Macieja Apostoła

16 maja - święto św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika, patrona Polski

22 maja - wspomnienie św. Rity z Cascia, zakonnicy

29 maja - św. Urszuli Ledóchowskiej, dziewicy

31 maja - święto Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny

26 maja
Dzień Matki

27 kwietnia, na Placu św. Piotra na Watykanie o godz. 10.00 rozpoczęła się Msza św., podczas której papież Franciszek uroczystie włączył w poczet świętych dwóch papieży: Jana XXIII i Jana Pawła II.

W Ewangelistce przypominamy sylwetki obu tych wielkich świętych, tak ważnych dla życia współczesnego Kościoła i każdego z nas.

Dobry papież - św. Jan XXIII

Jan XXIII - naprawdę nazywał się Angelo Giuseppe Roncalli. Był patriarchą Wenecji w latach 1953-1958, papieżem i 3 Suwerennym Władcą Państwa Watykańskiego od 28 października 1958 do 3 czerwca 1963. To błogosławiony Kościoła katolickiego. Angelo Giuseppe Roncalli urodził się 25 listopada 1881 w Sotto il Monte (obecnie Sotto il Monte Giovanni XXIII - nazwane później na jego cześć) w prowincji Bergamo we Włoszech. Był czwartym z jedenastorga dzieci w rodzinie biednych, ale bardzo wierzących, rolników. Wielki wpływ na wychowanie religijne i formację duchową przyszłego papieża wywarł jeden z jego wujów oraz proboszcz rodzinnej parafii ks. Francesco Rebuzzini.

Początek drogi kapłańskiej

W 1893 Roncalli wstąpił do niższego seminarium duchownego w Bergamo, które jest zaliczane do najlepszych we Włoszech. Był bardzo zdolnym studentem dlatego otrzymał stypendium Fundacji Cesaroli w Rzymie w seminarium św. Apolinarego. W 1902 roku przerwał naukę, aby odbyć służbę wojskową, a po jej zakończeniu obronił doktorat z teologii i 10 sierpnia 1904 r. w Rzymie został wyświęcony na kapłana.

W służbie Kościoła

Podczas I wojny światowej ks. Angelo Roncalli służył w wojsku jako sanitariusz, a następnie jako kapelan szpitalny. W 1919 roku został mianowany ojcem duchownym seminarium w Bergamo, a dwa lata później powołano go do pracy w Kongregacji Rozkrzewiania Wiary w Rzymie. W 1925 roku został mianowany przez Piusa XI wi-

zytorem apostolskim w Bułgarii i biskupem.

W roku 1935 został apostolskim delegatem w Turcji i Grecji. Nawiązał tam pierwsze braterskie kontakty z chrześcijanami obrządku wschodniego, a także z muzułmanami. Po wybuchu II wojny światowej pomagał ludziom prześladowanym przez hitlerowców,

np. wysyłając do Palestyny podrobione świadectwa chrztu i imigracji dla Żydów węgierskich.. W roku 1944 papież Pius XII mianował go Nuncjuszem Apostolskim w Paryżu. W 1953 roku został mianowany kardynałem, a kilka dni później patriarchą Wenecji.

Na tronie Piotrowym

Po śmierci Piusa XII w 1958 roku Roncalli został wybrany na papieża. Pomimo tego, że jego pontyfikat trwał tylko pięć lat, odegrał bardzo istotną rolę w dziejach Kościoła. Jako biskup

Rzymu Jan XXIII zwołał pierwszy synod tej diecezji, ustanowił komisję ds. rewizji prawa kanonicznego, której ostatecznym celem było opracowanie nowego Kodeksu Prawa Kanonicznego. 25 stycznia 1961 roku zapowiedział zwołanie Soboru Watykańskiego II, który rozpoczął się 11 października 1962 roku.

23 września 1962 r. zdiagnozowano u papieża raka żołądka. Ostatnie publiczne wystąpienie papieża odbyło się 11 maja 1963 r., kiedy to włoski prezydent Antonio Segni przyznał papieżowi nagrodę za jego zaangażowanie dla pokoju.

Jan XXIII zmarł w Watykanie 3 czerwca 1963 roku o godzinie 19:49. Jego ostatnie słowa brzmiały: "Nie mam innej woli, jak tylko wolę Boga. Ut unum sint. (łac. aby byli jedno)".

Uśmiechnięty Papież

Jan XXIII przeszedł do historii jako "Dobry Papież Jan" albo "Jan Dobry". Określenia te oddają jego styl bycia i sposób sprawowania posługi: był człowiekiem promieniującym ewangeliczną dobrocią i Bożym pokojem. Łagodny, serdeczny, z poczuciem humoru łatwo nawiązywał kontakty z innymi we wszystkich sytuacjach. Zawsze starał się docierać do tych, którzy szczególnie cierpią. Jego pragnienie jedności Kościoła Chrystusowego wyraziło się poprzez liczne spotkania ekumeniczne..

Jan XXIII został ogłoszony błogosławionym przez papieża Jana Pawła II 3 września 2000 roku. Wspomnienie liturgiczne w Kościele katolickim obchodzone jest 11 października.

Zosia Janicka

Papież pielgrzym - św. Jan Paweł II

Młodość

18 maja 1920 - Karol Wojtyła przychodzi na świat w Wadowicach

1926 - początek nauki szkolnej. W latach dziecięcych rozpoczyna się służba ołtarza, wycieczki w góry
1929 - umiera matka, a w 1932 r. brat Edmund, co jest dużym ciosem emocjonalnym dla młodego Karola

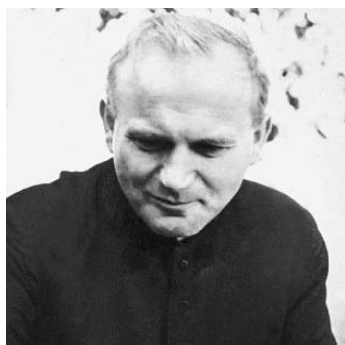
W wieku 12 lat

1938 - matura i rozpoczęcie studiów polonistycznych na Uniwersytecie Jagiellońskim; Karol Wojtyła przenosi się wraz z ojcem do Krakowa; od pierwszego roku studiów rozwija się zainteresowanie teatrem

1 września 1939 - wybucha II wojna światowa; Karol Wojtyła przerywa studia

1941 - umiera ojciec Karola Wojtyły

1942 - Wojtyła rozpoczyna konspiracyjne studia seminaryjne pod kuratelą abpa Sapięhy, nadal pracując w fabryce chemicznej Solvay i uczestnicząc w podziemnym teatrze

1 listopada 1946

- przyjmuje święcenia kapłańskie z rąk arcybiskupa Adama Sapięhy; 2 listopada - msza św. prymicyjna w krypcie św. Leonarda na Wawelu

Duszpasterstwo

1946-48 - studia teologiczne w Rzymie
1948 - powrót do Polski, objęcie wikariatu w parafii Niegowić koło Bohni w Małopolsce

1949-51 - Wojtyła zostaje przeniesiony do Krakowa, na wikarego parafii św. Floriana

Rozpoczyna się okres intensywnej pra-

cy duszpasterskiej (zwłaszcza z młodością), naukowo-dydaktycznej (Uniwersytet Jagielloński, Katolicki Uniwersytet Lubelski: 1948 - doktorat,

a w 1953 habilitacja z teologii na Uniwersytecie Jagiellońskim; wykłada filozofię i teologię), a także pracy twórczej (powstają: dramat "Brat naszego Boga", poemat "Pieśń o Bogu ukrytym")

28 września 1958 - Karol Wojtyła otrzymuje sakrę biskupią

1962 - uczestniczy w pracach Soboru Watykańskiego II (trwających do 1965 r.)

1964 - mianowany arcybiskupem metropolita krakowskim

1967 - podniesiony przez papieża Pawła VI do godności kardynała

1978 - w sierpniu umiera papież Paweł VI; kard. Wojtyła obecny jest na pogrzebie, uczestniczy też w konklawe, które wybiera papieża Jana Pawła I

28.09. 1978 - Jan Paweł I umiera nagle, po zaledwie 34 dniach pontyfikatu

3.10. 1978 - kard. Wojtyła uczestniczy w pogrzebie Jana Pawła I

14.10.1978 - otwarcie konklawe mszą "pro eligendo Papa" celebrowaną przez 110 ze 111 kardynałów, którzy wybiorą nowego papieża

16.10.1978 - około godz. 17.15 metropolita krakowski, kard. Karol Wojtyła zostaje wybrany 263 następcą św. Piotra i przyjmuje imię Jan Paweł II. O godz. 18.44 na placu św. Piotra słychać słowa kardynała Pericle Feliciego: "Nuntio vobis gaudium magnum, habemus Papam: Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Carolum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem"

16.10.1978 - około godz. 17.15 metropolita krakowski, kard. Karol Wojtyła zostaje wybrany 263 następcą św. Piotra i przyjmuje imię Jan Paweł II. O godz. 18.44 na placu św. Piotra słychać słowa kardynała Pericle Feliciego: "Nuntio vobis gaudium magnum, habemus Papam: Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Carolum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem"

16.10.1978 - około godz. 17.15 metropolita krakowski, kard. Karol Wojtyła zostaje wybrany 263 następcą św. Piotra i przyjmuje imię Jan Paweł II. O godz. 18.44 na placu św. Piotra słychać słowa kardynała Pericle Feliciego: "Nuntio vobis gaudium magnum, habemus Papam: Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Carolum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem"

16.10.1978 - około godz. 17.15 metropolita krakowski, kard. Karol Wojtyła zostaje wybrany 263 następcą św. Piotra i przyjmuje imię Jan Paweł II. O godz. 18.44 na placu św. Piotra słychać słowa kardynała Pericle Feliciego: "Nuntio vobis gaudium magnum, habemus Papam: Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Carolum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem"

16.10.1978 - około godz. 17.15 metropolita krakowski, kard. Karol Wojtyła zostaje wybrany 263 następcą św. Piotra i przyjmuje imię Jan Paweł II. O godz. 18.44 na placu św. Piotra słychać słowa kardynała Pericle Feliciego: "Nuntio vobis gaudium magnum, habemus Papam: Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Carolum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem"

16.10.1978 - około godz. 17.15 metropolita krakowski, kard. Karol Wojtyła zostaje wybrany 263 następcą św. Piotra i przyjmuje imię Jan Paweł II. O godz. 18.44 na placu św. Piotra słychać słowa kardynała Pericle Feliciego: "Nuntio vobis gaudium magnum, habemus Papam: Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Carolum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem"

16.10.1978 - około godz. 17.15 metropolita krakowski, kard. Karol Wojtyła zostaje wybrany 263 następcą św. Piotra i przyjmuje imię Jan Paweł II. O godz. 18.44 na placu św. Piotra słychać słowa kardynała Pericle Feliciego: "Nuntio vobis gaudium magnum, habemus Papam: Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Carolum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem"

16.10.1978 - około godz. 17.15 metropolita krakowski, kard. Karol Wojtyła zostaje wybrany 263 następcą św. Piotra i przyjmuje imię Jan Paweł II. O godz. 18.44 na placu św. Piotra słychać słowa kardynała Pericle Feliciego: "Nuntio vobis gaudium magnum, habemus Papam: Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Carolum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem"

16.10.1978 - około godz. 17.15 metropolita krakowski, kard. Karol Wojtyła zostaje wybrany 263 następcą św. Piotra i przyjmuje imię Jan Paweł II. O godz. 18.44 na placu św. Piotra słychać słowa kardynała Pericle Feliciego: "Nuntio vobis gaudium magnum, habemus Papam: Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Carolum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem"

16.10.1978 - około godz. 17.15 metropolita krakowski, kard. Karol Wojtyła zostaje wybrany 263 następcą św. Piotra i przyjmuje imię Jan Paweł II. O godz. 18.44 na placu św. Piotra słychać słowa kardynała Pericle Feliciego: "Nuntio vobis gaudium magnum, habemus Papam: Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Carolum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem"

Wojtyła qui sibi nomen imposuit Joannem Paulum Secundum"

Pontyfikat

21 stycznia - 1 lutego 1979 - pierwsza podróż zagraniczna papieża do Dominikany, Meksyku i na Wyspy Bahama

2-10 czerwca 1979 - pierwsza pielgrzymka do Polski (Warszawa, Gniezno, Częstochowa, Kraków, Kalwaria Zebrzydowska, Wadowice, Oświęcim-Brzezinka, Nowy Targ). W Warszawie Jan Paweł II wygłasza słynne kazanie "Niech stąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi"

1979 - ukazuje się pierwsza encyklika - "Redemptor hominis"

13 maja 1981 - Ali Agca strzela do papieża na Placu św. Piotra w Rzymie

16 - 23 czerwca 1983 - druga pielgrzymka do Polski (Warszawa, Niepokalanów, Częstochowa, Poznań, Katowice, Wrocław, Góra Świętej Anny, Kraków)

27 października 1986 - Światowy Dzień Modlitw o Pokój w Asyżu z udziałem 47 delegacji kościołów chrześcijańskich i 13 religii niechrześcijańskich

8 - 14 czerwca 1987 - kolejna podróż do Polski (Warszawa, Majdanek, Lublin, Tarnów, Kraków, Szczecin, Gdynia, Gdańsk, Częstochowa, Łódź)

8 - 11 października 1988 - wystąpienie w Parlamencie Europejskim i Trybunale Praw Człowieka

1 - 9 czerwca 1991 i 13 - 20 sierpnia 1991 - dwuetapowa podróż do Polski (Koszalin, Rzeszów, Przemyśl, Lubaczów, Kielce, Radom, Łomża, Białystok, Olsztyn, Włocławek, Płock, Warszawa oraz Kraków, Wadowice, Częstochowa)

25 czerwca 1992 - papież podpisuje nowy Katechizm Kościoła Katolickiego

22 maja 1995 - krótka wizyta papieża w Skoczowie, Bielsku-Białej i w Żywcu (zorganizowana przy okazji wizyty w Czechach, pielgrzymka miała charakter nieoficjalny)

5 października 1995 - Jan Paweł II przemawia na forum ONZ

31 maja - 10 czerwca 1997

- pielgrzymka do Polski (Wrocław, Legnica, Gorzów Wielkopolski, Gniezno, Poznań, Kalisz, Częstochowa, Zakopane, Ludźmierz, Kraków, Dukla, Krosno)

5 - 17 czerwca 1999 - kolejna wizyta Jana Pawła II w naszym kraju (odwiedza m.in. Gdańsk, Płock, Licheń, Warszawę, Bydgoszcz, Toruń)

24 - 25 grudnia 1999 - w Wigilię o północy papież otwiera Drzwi Święte w Bazylice św. Piotra na znak otwarcia Wielkiego Jubileuszu Roku 2000

24 - 26 lutego 2000 - papież pielgrzymuje na górę Synaj

12 marca 2000 - Dzień Przebaczenia. Wyznanie win popełnionych przez ludzi Kościoła, Jan Paweł II przeprasza m.in. Żydów za prześladowania

20 - 26 marca 2000 - pielgrzymka do Ziemi Świętej

16 - 19 sierpnia 2002 - pielgrzymka do Polski (Kalwaria Zebrzydowska, Kraków)

Wrzesień 2002 - w trakcie pobytu w letniej rezydencji Castel Gandolfo Jan Paweł II pisze poemat "Tryptyk Rzymski"

Lipiec 2003 - papież przebywa w Castel Gandolfo, światowe media piszą o złym stanie zdrowia Jana Pawła II

2004 - pielgrzymka do Szwajcarii i Lourdes

Styczeń 2005 - stan zdrowia papieża pogarsza się z dnia na dzień

9 lutego 2005 - Jan Paweł II nie bierze udziału w uroczystościach Środy Popielcowej

Luty - marzec 2005 - papież podpada na zdrowiu, dwukrotnie przebywa w klinice Gemelli, lekarze dokonują zabiegu tracheotomii

27 marca 2005 - Jan Paweł II udziela w Wielką Niedzielę milczącego błogosławieństwa "Urbi et Orbi"

1 kwietnia 2005 - na Placu Św. Piotra czuwa ponad 10 tys. ludzi, do Watykanu od rządów wielu państwa spływają depesze z życzeniami powrotu do zdrowia i wytrwałości, za papieża modlą się wyznawcy wielu odłamów chrześcijaństwa

2 kwietnia 2005 roku - papież Jan Paweł II umiera w Watykanie

Po śmierci Jana Pawła II zaczęto nazywać go Wielkim (tylko trzech

papieży w historii Kościoła nosiło taki przydomek: Leon I, Mikołaj I i Grzegorz I). W dniu pogrzebu nad Placem Świętego Piotra w Rzymie wznosiły się okrzyki i powiewały transparenty z napisem "Sancto Subito" - "święty natychmiast". Jan Paweł II był postacią charyzmatyczną, osobą o głębokiej duchowości, wielkiej mądrości i wrażliwości, świętości osobistej. Stał się autorytetem dla tysięcy ludzi, zyskał szacunek i poważanie nie tylko wśród katolików i chrześcijan, ale także wśród wyznawców innych religii.

Pod wieloma względami jego pontyfikat, należący do najdłuższych w dziejach Kościoła (26 i pół roku - 9666 dni), był niezwykle. Do najbardziej charaktery-

stycznych jego rysów należała otwartość Papieża na ludzi i problemy współczesnego świata, a jednocześnie bezkompromisowość w kwestiach wiary, moralności, nieustannej walki o godność człowieka.

Jan Paweł II był papieżem-apostołem, bliskim wszystkim ludziom. Niwelował dystans i bariery watykańskiego ceremoniału, był bezpośredni, spotykał się ze zwykłymi ludźmi, szczególną troską otaczał zwłaszcza chorych, biednych, odrzuconych. Wiele uwagi poświęcał zawsze młodym, zapoczątkował tradycję Świątowych Dni Młodzieży.

Jan Paweł II to Papież-pielgrzym. Odbył 104 podróże zagraniczne, odwiedzając 132 kraje na wszystkich kontynentach, oraz 100 pielgrzymek na terenie samych Włoch. Najwięcej razy był w Polsce (8 razy), we Francji i USA (po 7 razy). Charakterystycznym elementem pielgrzymek papieskich były msze święte i spotkania z wiernymi, na które przybywały tłumy - organizowano je na stadionach, lotniskach, placach itp. Papież zawsze wygłaszał homilie lub choćby krótkie sentencje w języku odwiedzanego kraju.

Jan Paweł II beatyfikował 1338 i kanonizował 482 osób - więcej niż jakikolwiek poprzedni papież. Podczas swego pontyfikatu powołał też więcej niż poprzednicy kardynałów, w liczbie 231.

Wielką wagę przywiązywał do kwestii ekumenizmu, jedności chrześcijan, a także relacji z wyznawcami innych religii i ateistami. Szczególne miejsce zajmował dialog z judaizmem (jako pierwszy w dziejach papież odwiedził synagogę, niezwykle ważna była też pielgrzymka do Ziemi Świętej i

modlitwa pod Ścianą Płaczu). Spotykał się z przywódcami religijnymi, uczestniczył w modlitewnych spotkaniach przedstawicieli religii światowych w Asyżu.

Nie był obojętny na wydarzenia ogólnoswiatowe, spotykał się ze światowymi przywódcami, przemawiał w Parlamencie Europejskim, Trybunale Praw Człowieka, na forum ONZ, w siedzibie UNESCO.

Specjalistka od spraw beznadziejnych

Pamiętam moje pierwsze z Nią spotkanie. Szukałam wtedy medalika z Duchem Świętym; pani, która wtedy mnie obsługiwała, przekładając kolejne medaliki w pudełeczku, powtarzała "św.Rita.... św.Rita... św.Rita..." Nie miałam pojęcia, że taka święta w ogóle istnieje. Któregoś dnia spytałam przyjaciółkę, która bardziej niż ja miała rozeznanie w tych klimatach. "A wiesz, to taka święta od trudnych spraw, niemożliwych nawet". I jakoś tak się potoczyło, że od tamtego czasu święta Rita pojawiała się obok mnie coraz częściej. A to film w telewizji, a to książka o jej życiu...

Długo nie trwało, a zaczęła działać w moim życiu. Postanowiłam poznać ją bliżej, zobaczyć skąd u niej ta chęć wspomagania innych. Skąd ta świętość.

Boża Perelka

Była darem od Boga...wymodlona przez swych rodziców, przyszła na świat około 1381 roku w Roccaporena niedaleko Cascii (Włochy). Na chrzcie otrzymała imię Margarita (Perła), jednak rodzice nazywali ją Ritą (czyli Perelką :-). Choć od dzieciństwa z tęsknotą spoglądała na pobliski klasztor augustianek, była posłuszną rodzicom i zgodnie z ich życzeniem poślubiła Paola Manciniego. Był on człowiekiem wielce porywczym, gwałtownikiem. Małżeństwo nie było dla Rity radością, raczej pasmem udręk. Jednak dzięki jej wewnętrznemu spokojowi i łagodności, Paolo nabierał ogłady. W osiemnastym roku ich małżeństwa został zamordowany. Być może padł ofiarą krwawej wendetty w trwającej wówczas wojnie gwelfów i gibelinów, stronnictw politycznych rywalizujących o wpływy we Włoszech. Tuż przed śmiercią

przyjął jednak do serca Jezusa i przebaczył mordercy.

Rita była matką dwóch synów, z którymi miała kłopoty wychowawcze. Bojąc się, by nie kontynuowali wendety, prosiła Boga, aby raczej zabrał ich ze świata niż mieliby stać się zabójcami. Bóg wysłuchał tej prośby. Obaj

młodzieńcy, którzy planowali pomścić ojca, zmarli podczas epidemii. Rita została sama, miała wtedy zaledwie 36 lat.

A jednak klasztor

Wróciła myśl o wstąpieniu do klasztoru augustianek, jednak nie przyjmowano wtedy wdów, poza tym siostry obawiały się przyjęcia Rity ze względu na

ważnie rodzinne, w których uczestniczył jej mąż. Nie chciały uczestniczyć w potencjalnych próbach zemsty. Rita była wielokrotnie odsyłana "z kwitkiem" sprzed klasztornej furty. Odsyłano ją wiele razy, aż nagle zaskoczono siostry znalazły ją... w środku kaplicy. "Przyprowadzili mnie tu święci Jan Chrzciciel, Augustyn i Mikołaj" wyjaśniła Rita. Zdumione mniszki nie wiedziały, co odpowiedzieć; przyjęły Ritę do swego grona.

Ciernie i różę

Święta szczególnie umiłowała sobie męką Chrystusową. Wielokrotnie spotykano ją leżącą krzyżem, zalaną łzami. Prosiła gorąco Jezusa, by dał jej zakosztować męki chociaż jednego ciernia, który ranił Jego przenaświętszą głowę. Została wysłuchana. W czasie modlitwy poczuła nagle w głowie silne ukłucie. Na tym miejscu wytworzyła się bolesna rana, która zadawała jej nieznośne cierpienia przez 15 lat, aż do śmierci. Aby jednak uniknąć sensacji, Rita prosiła Chrystusa, by rana była ukryta, ale by pozostały cierpienia. Tak się też stało.

Była posłuszną mniszką, wypełniającą gorliwie wszystkie polecenia przeoryszy. Nawet to, które dotyczyło podlewania suchego kawałka drewna... Jak wielkie było zdumienie wśród sióstr, gdy wypuścił on listki, zakwitł i dał owoce.

Pod koniec życia, gdy Rita chorowała, odwiedziła ją kuzynka; poproszona została przez Ritę o przyniesienie róży z ogrodu. A było to w środku zimy... Zdawało się, że prośba jest niemożliwa do spełnienia... A jednak dziewczyna powróciła do celi Rity z pięknie pachnącą różą :-)

Święta zmarła 22 maja 1457 roku; jej celę wypełnił zapach róż.

Dziesięć lat po śmierci niezniszczone zwłoki Rity zostały przeniesione do klasztornej zakrystii i złożone w ozdobnym sarkofagu. Ciało pozostało giętkie i do dziś zachowało się w doskonałym stanie. W 1627 roku papież Urban VIII ogłosił Ritę błogosławioną, a 112 lat temu została kanonizowana przez Leona XIII.

Ratunek w sprawach trudnych

W Polsce doczekała się specjalnego nabożeństwa. Każdego 22. dnia miesiąca wierni gromadzą się w kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Krakowie. Po Mszy św. odprawiane jest nabożeństwo, w czasie którego odczytywane są prośby zanoszone przez wiernych do stygmatyczki. Przychodzi z pomocą w sprawach, które sądząc po ludzku są niemożliwe.

Dlaczego tak? Myślę, że odpowiedź jest ze wszech miar prosta. Rita całą sobą przyłgnęła do Chrystusa. Oddała Mu się w całości. Zawierzyła Jego woli i tylko ją pragnęła wypełniać... I pewnie dlatego Jezus dał Jej sposobność pośredniczenia w naszych modlitwach

i wypraszenia tych "niemożliwości"... Nazwano ją Świętą od Róż. "Znak ciemnia, niezależnie od cierpień fizycznych, jakie powodował, był niczym pieczęć jej boleści wewnętrznych, ale przede wszystkim był dowodem jej bezpośredniego uczestnictwa w męce Chrystusa, której jednym z najbardziej dramatycznych momentów było ukoronowanie koroną cierniową w Pretorium" - przypominał Jan Paweł II.

Sama mogę być świadkiem jej działania... Zaskakuje swą pomocą... Jakby odczytywała prośby niewypowiedziane...

"Dziękuję Ci, Panie, za dobra, którymi raczysz nas obdarzać za sprawą naszych świętych braci żyjących z Tobą w chwale rajy. Panie, mając Cię przez wstawiennictwo świętej Rity o łaskę naśladowania jej, szczególnie w miłości do Ciebie i do bliźnich, zgody na Twoją wolę oraz pobożnego rozpamiętywania męki Chrystusa, Twojego Syna. W poważ-

nej potrzebie, która ściska mi teraz serce, w ogromnym bólu, jaki mnie dręczy, błagam Cię przez zasługi Chrystusa i przez wstawiennictwo tej drogiej świętej, byś mi dopomógł, pocieszył mnie i wysłuchał. Obejmując krzyż, obiecuję, że zawsze będę Ci wdzięczny za to, czego Ty, Nieśkończenie Dobry, udzielisz mi dla zbawienia mojego i tych, których Ci powierzam. O chwalebna święta Rito, każdego dnia pokazujesz dobroliwie, że to, co dla ludzi jest niemożliwe, u Boga jest możliwe. Siłą twego wstawiennictwa wybłagam mi łaski, o które pokornie cię proszę. Najdroższa święta Rito, módl się za mną i bądź błogosławiona na wieki".

K.N.

za:

- Internetowa Liturgia Godzin, Czytelnia: Błogosławieni i święci
- M. Jakimowicz, Na kłopoty Małgośka, w: Gość Niedzielny, 8 lipca 2012

Z ŻYCIA PARAFII

Nowy witraż w kaplicy

„Za Miłość płaci się tylko Miłością” - taki napis, słowa św. Teresy od Dzieciątka Jezus, widnieje na nowym witażu, który w Wielkim Tygodniu pojawił się w kaplicy naszej parafialnej świątyni. Witraż znajduje się w dwóch oknach na chórze, dlatego widać go tylko od strony ołtarza (nie zobaczymy go niestety siedząc normalnie w ławkach). Warto jednak przystanąć na moment np. wychodząc z kaplicy by przyjrzeć się mu się uważniej. Składa się z dwóch części: pierwsza nawiązuje do witraży, z kościoła głównego (fragment tęczy oraz czerwone promienie, podobne do tych z witraży z kościoła). Druga część - po prawej stronie - przedstawia lilię, symbol czystości, oplataną od dołu cierniami. Autorem projektu nowego witrażu jest nasz maltański parafianin, Ivan Grixti. Więcej o nowym witrażu pisać będziemy w kolejnym numerze Ewangelisty.

red.

Święta Wielkanocne w parafii

Z okazji Świąt Wielkanocnych Caritas Parafialna obdarowała darami żywnościowymi 58 rodzin z naszej parafii, znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej. Dary sponsorowali parafianie, przynosząc wypełnione żywnością i słodyczami „tytki charytatywne”, Rada Osiedla Rusa (zakupiła „bony żywnościowe”), oraz uczniowie ze Szkoły Podstawowej Nr 6, którzy zorganizowali zbiórkę żywności przekazanej potem do Caritas. Wszystkim, którzy pomogli w tej akcji z serca dziękuje Caritas Parafialna.

Wielkanoc 2014 w naszej parafii

Liturgia Wielkiego Czwartku - umycie nóg 12 mężczyznom

Jak zawsze w czasie świąt śpiewał chór Familia Cantans

Uroczystą
Mszę św.
Wieczery
Pańskiej, pa-
miątkę usta-
nowienia ka-
płaństwa,
sprawowali
w s z y c y
księża posłu-
gujący w na-
szej parafii

Czuwaliśmy przy Jezusie
w Ciemnicy...

...i w Grobie Pańskim.

Adoracja krzyża w Wielki
Piątek.

Wielka Sobota - czas trwania w ciszy przed Grobem Pańskim...a także czas tradycyjnego święcenia pokarmów na wielkanocny stół.

Sobotnia liturgia światła - ciemności w kościele rozświetlone świecami, odpalonymi od nowo poświęconego paschału.

Litania do Wszystkich Świętych, odśpiewana przez mężczyzn przy chrzcielnicy.

Uroczysta procesja rezurekcyjna na koniec liturgii wielkanocnej - dźwiękiem dzwonów i śpiewem oznajmiłmy światu radość ze zmartwychwstania Chrystusa.

fot. J. P.

„Książd ma być znakiem nadziei. Ma głosić ludziom, że choćby załamali się w swoich nadziejach, to jest Bóg, który ich nigdy nie zawiedzie”.
ks. Jan Twardowski

Pragnę podzielić się radością, że w najbliższym czasie – dzięki łasce Boga, który ukochał nas nieskończenie – rozpocznę posługę kapłańską.

ŚWIĘCENIA PREZBITERATU

otrzymam z rąk Księdza Arcybiskupa Stanisława Gądeckiego w Katedrze Poznańskiej dnia 22 maja 2014 r. P. (czwartek) o godz. 16:00.

MSZĘ ŚWIĘTĄ PRYMICYJNĄ

będę celebrował w kościele parafialnym pw. św. Łukasza Ewangelisty w Poznaniu na os. Rusa dnia 25 maja 2014 r. P. (niedziela) o godz. 14:15.

MSZĘ ŚWIĘTĄ I NABOŻEŃSTWO MAJOWE W INTENCJI MATEK ORAZ GRUP DUSZPASTERSKICH PARAFII ŚW. ŁUKASZA

będę celebrował dnia 26 maja 2014 r. P. (poniedziałek) o godz. 20:00.

Serdecznie proszę

Drogich Parafian i Czytelników „Ewangelisty”

o towarzyszenie mi swoją obecnością i modlitwą podczas tych dni oraz o przyjęcie w mojej intencji Komunii Świętej.

Polecam się modlitwie i o niej zapewniam.

dk. Jarosław Czyżewski

Proszę, by nie wręczać przy tych okazjach kwiatów.
Środki na nie przeznaczone będzie można ofiarować po Mszy św. prymicyjnej na wsparcie „Domu Pokoju” - sierocińca w Jerozolimie i Betlejem

Nabożeństwa majowe w ciągu tygodnia o godz. 20.30,
w soboty i niedziele po mszy św. o godz. 18.30
W maju wieczorne msze św. w ciągu tygodnia o godz. 20.00

Ewangelista, Gazeta Parafialna
Os. Rusa 59, 61-245 Poznań,
Parafia: tel. 061 8779781,
Biuro parafialne: 516 30 38 66
Wezwanie do chorego (ksiądz dyżurujący): 516 30 38 66

Redaktor naczelny: Małgorzata Piechorowska (ewangelista.red@gmail.com)

Redakcja: Mikołaj Błajek, Zofia Janicka, Martyna Kalemba, Alicja Kozajda, Joanna Piechorowska, Anna Stachowiak, Michał Stankiewicz

Współpraca: diakon Jarosław Czyżewski, kleryk Mateusz Kaźmierczak, Barbara Janicka

Wydawca: Parafia Św. Łukasza Ewangelisty; **Druk:** Drukarnia ul. Wiślana 51

Pieniądze zebrane z ofiar za gazetę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój czasopisma. Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i redagowania tekstów.

Zapraszamy do współpracy!